

Drodzy Rodzice!

Możecie zaoferować dzieciom grę online, ale pamiętajcie, że czego jak czego, ale multimediiów dzisiejszym przedszkolakom nie brak:

Gra w wersji angielskiej, ale nawet jeśli nie rozumiecie tekstu, sama gra jest intuicyjna i każde dziecko będzie wiedziało co robić!

https://www.abcya.com/games/shapes_geometry_game

Cały plik to 25 stron z zadaniami i zabawami i pobierzecie go bezpłatnie tutaj:

<https://panimonia.pl/wp-content/uploads/2020/03/edu-paka-2-figury.pdf>

Może dziecko chce lekcję gotowania???

<http://poki.pl/g/sara-s-cooking-class-raspberry-chocolate-cupcakes>

<https://www.friv.com/z/games/cookcookbelgianwaffles/game.html?Desktop-x-x-w-x-x-xx>

Przypominam również o dyżurze pedagoga:

Pedagog jest dostępny dla rodziców zgodnie z następującym harmonogramem: poniedziałek – środa w godzinach 9-11 e-mail: kserwatko@spp3.sanok.pl

Pozdrawiam Was serdecznie.

Pedagog Katarzyna Serwatko

Drodzy rodzice, dołączam również informacje z cyklu **Pedagog radzi...**

Świat nie zawsze jest kolorowy. Jak rozmawiać z dzieckiem na trudne tematy?

Wśród wielu dorosłych pokutuje przekonanie, że są tematy, na które nie rozmawia się z dziećmi, bo są „tylko dla dorosłych”, zbyt poważne, trudne i „dzieci na pewno ich nie zrozumieją”. Mali ludzie czerpią wiedzę o świecie z tego, co widzą i słyszą wokół siebie. Brak ważnych rozmów pozbawia ich cennego doświadczenia i mądrego wytłumaczenia trudnych zjawisk. Zamiast tego zapełniają braki w informacjach, czerpiąc z innych, mniej poważnych i wartościowych źródeł.

Od pierwszego dziecięcego pytania (i wskazania) Co to jest? młody człowiek pisze swoją encyklopedię świata, a tak znaczące i zniechęcające przez dorosłych Dlaczego?, stanowi pierwsze próby zrozumienia i poukładania w umyśle otaczającej rzeczywistości.

Dzieci, **szczególnie w wieku przedszkolnym**, są bardzo ciekawe ludzi i zjawisk. Dopraszają się o odpowiedzi: Dlaczego pada śnieg?, Po co są pieniądze?, Czemu ludzie śpią, ale zadają również trudne pytania: Po co człowiek choruje?, Gdzie się mieszka po śmierci?, Dlaczego tata

nie mieszka z nami?. Pytania przedszkolaka to próby zbudowania pierwszego własnego systemu wartości i odróżnienia dobra od zła – Czy jak ja nie uderzyłam Basi, gdy ona mnie uderzyła, to dobrze zrobiłam?.

Pytania nastolatka wynikają ze starań o usystematyzowanie wiedzy, którą, za pomocą własnego i cudzego doświadczenia, zdobył już o świecie. I wbrew pozorom nie różnią się one wcale od pytań małego dziecka – nadal dotyczą one sensu choroby, ludzkiego cierpienia, sprawiedliwości i właściwego traktowania się ludzi nawzajem.

Odpowiadając na te i inne kwestie, włączamy młodego człowieka w rozmowę, w której wspólnie z nami poszukuje on odpowiedzi, docieka, drażni i rozszerza swój punkt widzenia. Czasami upewnia się, że miał rację, innym razem dzieli się swoimi własnymi pomysłami i rozwiązaniami trudnych kwestii. Tylko z pomocą dorosłego może on zaspokoić swoją ciekawość.

To, co niezrozumiałe i niepojęte, zawsze wzbudza lęk, który skutecznie blokuje przed zadawaniem kolejnych pytań – Skoro to takie straszne, że nawet dorośli o tym nie mówią, to ja tym bardziej nie będę pytać. Ignorowanie dziecięcych i nastoletnich pytań może być również odebrane jako lekceważenie tego, co dla młodych ludzi naprawdę ważne, a to z kolei wzmacnia w nich jedynie przekonanie, że nie są dla dorosłego wartościowymi partnerami do rozmowy.

Rozpoczynając rozmowę na „trudny temat”, wykażmy się uważnością – posłuchajmy, co do powiedzenia ma dziecko, co ono już wie, co je ciekawi, a co wzbudza jego wątpliwości. Już od najmłodszych lat dzieci pytają o sens życia, choroby i śmierci. Z rozmowami na te tematy nie należy czekać do ostatniej chwili. Rozmowy o śmierci nie powinny odbywać się dopiero wtedy, gdy ktoś umrze, a o rozstaniu nie mówmy wówczas, gdy papiery rozwodowe znajdują się już w sądzie. Warto zaopatrzyć się w literaturę, która skutecznie może otworzyć całą rodzinę na rozmowę o trudnych tematach.

Bohater książki Guy` Bassa „Pacynek” przez swoją odmiennność zawsze czuł się mniej wartościowy i gorszy. Dzieciom też trudno jest znieść odrzucenie ze strony rówieśników czy doświadczać własnej inności. Postawa przyjaźni, lojalności i zaufania głównego bohatera czyni z niego postać godną naśladowania, a nie inną i „brzydką”. Podobną pomocą mogą okazać się książki terapeutyczne jak np. „Żegnaj Panie Muffinie” Ulfa Nilssona, „Powiedz komuś” Elżbiety Zubrzyckiej czy „Mała Zuzia” Heleny Wrony, które w prosty sposób, za pomocą ilustracji i krótkiego tekstu, opisują poważne problemy dzieci i dorosłych.

Rady dla Rodziców:

Rozmowy o „poważnych sprawach”. Jak opowiedzieć o śmierci dziecku, skoro dla nas samych stanowi ona zagadkę? Jak wytłumaczyć, że się rozwodzimy, jeśli rozsadza nas złość na partnera? Jak wspierać chęci do zawierania przyjaźni, gdy dziecko spotyka się z odrzuceniem przez rówieśników? Aby móc przekazać te treści, należy używać słów prostych i prawdziwych, np:

- Nie mów: Śmierć jest wtedy, gdy się zamyka oczy, jakby się spało (dziecko może bać się zasnąć) lub Babcia odeszła (dziecko zapyta A kiedy wróci?).

Powiedz: Śmierć jest wtedy, gdy serduszko przestaje bić. Gdy umieramy, nasza rodzina i przyjaciele spotykają się w kościele na uroczystości, która nazywa się pogrzebem. Na pogrzebie wszyscy modlą się i składają kwiaty pod trumną, w której leży osoba, która umarła. Trumna stoi w kościele na katafalku, a potem jedzie karawanem na cmentarz, na którym zakopywana jest w ziemi. Osoba, która umarła już nic nie czuje. Wszyscy się z nią żegnają tu na ziemi. Na

pogrzebie składa się rodzinie osoby zmarłej kondolencje. Kondolencje to słowa, które mówią, że jest nam przykro i że będziemy za osobą zmarłą tęsknić.

- Nie mów: Tata już mamy nie kocha, bo mama była niedobra i krzyczała na tatę lub Mama nas zostawiła, mamy tylko siebie. W ten sposób dziecko będzie się czuło zmuszone opowiedzieć po którejś ze stron, a tym samym weźmie na siebie część odpowiedzialności za rozstanie.

Powiedz: Razem z mamą długo rozmawialiśmy o naszych problemach i nie udało się nam ich rozwiązać. Czasami dorośli nie mogą się ze sobą dogadać w ważnych sprawach. Rozwódzimy się z mamą. Rozwód to sprawa dorosłych. Ja będę mieszkać w innym mieszkaniu, a mama zostanie tutaj z tobą. Razem z mamą ustalimy, jak często będę się z tobą spotykać. Ja i mama kochamy ciebie bardzo mocno. Miłość rodziców do dziecka nigdy się nie kończy.

- Nie mów: Jak Basia się nie chce z tobą przyjaźnić, to znaczy, że jest głupia lub Widzisz, trzeba się było trzymać od niego z daleka, jak ci mówiłam. Dziecko może wykształcić fałszywe, ograniczające przekonania na temat siebie – Ja też mogę być głupi, bo nie chcę się przyjaźnić z Filipem, Nie mogę sobie sam dobierać przyjaciół, moi rodzice wiedzą lepiej, kto może być moim przyjacielem.

Powiedz: Każdy chce mieć kolegów, czyli osoby, które lubi, które lubią jego, i chcą się z nim bawić czy spędzać czas. Przyjaciół to taka specjalna i ważna dla nas osoba, której można powiedzieć tajemnice i która nigdy ich nikomu nie zdradzi. To wspaniale mieć przyjaciela. Ale są też wokół nas osoby, które z różnych powodów nas nie lubią, są dla nas niemiłe i nie chcą się z nami bawić. Każdy człowiek spotyka na swojej drodze takie osoby. Ważne, aby umieć od siebie odróżnić przyjaciół i nieprzyjaciół. Posiadanie kolegów i przyjaciół jest ważne w życiu, pomaga nam być szczęśliwymi. Jeżeli ktoś sprawia ci dużo smutku i złości cię, nie jest twoim przyjacielem i nie musisz się z nim kolegować ani przyjaźnić.